

Militære enheder fra The Legion of Frontiersmen under Første Verdenskrig

Indledning

Den 26. december 1904 annonceredes i flere engelske aviser, bl.a. The Times, efter frivillige, der ville melde sig til en uniformerede, militært prægede organisation, som en herre ved navn Roger Pocock ønskede at oprette. Legionen ville i tilfælde af krig stille sig til rådighed for den engelske hær med beredne spejdere, næsten uanset hvor i Imperiet hæren måtte blive indsat. Som medlemmer kunne optages mænd med erfaring fra oversøisk arbejde eller militærtjeneste.

*Foreningsmærke
Legion of Frontiersmen.
Fra kilde 2.*

Legion of Frontiersmen

Historisk resume

1904: Legion of Frontiersmen of the Commonwealth oprettes; den oprindelige arbejdstitel var *league* (forbund), men legion blev valgt i stedet.

2002: Legion of Frontiersmen (Countess Mountbatten's Own)

I dag har Legion of Frontiersmen dog nedtonet det oprindeligt militære formål, og har mere karakter af en veteranorganisation, der også yder katastrofebistand.

Uniformer

Canadian Legion of Frontiersmen, ca. 1914 [1](#).
Tegnet af H. Piffard.

Legion of Frontiersmen.
Fra Kilde 2, der har fotografiet
fra June Tobin.

Som det fremgår af fotografiet, er uniformeringen på postkortet ganske autentisk. Organisationen valgte sin uniform, som værende den påklædning "man" ville bære under tjeneste i kolonierne.

Med tiden har uniformen fået et fikser snit, men bibeholder i farvesammensætning stadig sit oprindelige præg.

Symbolikken i nutidens uniform er, beskrevet med udgangspunkt i Kilde 3, således: Den mørkeblå uniformsfrakke stammer fra The South African Constabulary, og de lyse ridebukser som værende båret af soldater under Boerkrigen.

Stetson hatten og ridestøvlerne tilskrives Royal Canadian Mounted Police, mens den engelske hær har

bidraget med Sam Browne lædertøjet. De blanke metalkæder på skulderne - der anes på fotografiet - er en del af det engelske rytteris uniformstradition; i forbindelse med legionen skal de symbolisere ridderlighed.

Medlemmer af Legion of Frontiersmen, fotograferet på Whitehall ud for Downing Street, ved Remembrance Sunday paraden i 1984.

Mit eget fotografi kunne sagtens være skarpere, men man aner dog, at uniformeringen med tiden har fået et noget fikseret præg end tidligere.

Legionen under Første Verdenskrig

Mange farverige og eventyrlystne personer meldte sig i legionen, og der blev oprettet afdelinger Canada, Newfoundland, Australien, New Zealand, Kina og Engelsk Østafrika [2\)](#). Flere af organisationens medlemmer forekommer ganske uregerlige og kunne da også have svært ved at tilpasses sig samfundets almindelige normer.

Medlemmer af samfundets øverste sociale lag sluttede også op om organisationen (ikke at disse nødvendigvis var lettere at regere, de besad blot større indflydelse) og visse "organisatoriske skærmydsler" førte til, at Roger Pocock [3\)](#) trådte tilbage som formand til fordel for Daniel Patrick Driscoll [4\)](#), der i 1915, i en alder af 55 år, som oberstløjtnant og chef for 25th (Frontiersmen) Battalion, Royal Fusiliers, førte (soldater med tilhør i) legionen i kamp i Østafrika.

Belgien, 1914

Da Første Verdenskrig brød ud, henvendte oberstløjtnant Driscoll sig til Krigsministeriet og stillede sine 10.500 medlemmer over hele verden til rådighed. Han tilbød at sende 1.000 mand til Frankrig "*to clear the country of all detached bodies of the enemy*" - og således bringe gevældig uorden i de tyske forsyningslinjer. Tilbuddet forekom måske for fantasifuldt, i hvert fald takkede man nej.

*Regimentsmærke
3ème Régiment de Lanciers.
Fra Arquebusiers
(Marc Poelmans).*

Ca. 30 medlemmer af legionens afdeling i Manchester ("H" Troop), under ledelse af kaptajn H E Nowell, søgte selv at melde sig til tjeneste ved hæren, men fik afslag.

I stedet rejste de for egen regning til Ostende i Belgien, og blev siden knyttet til 3. Eskadron af det belgiske *3ème Régiment de Lanciers*, der var under kommando af den engelsktalende major Fontaine. Legionærene blev benævnt som eskadronens 5. Deling. Belgierne benævnte også delingen som *British Colonial Horse*.

Hvornår legionærene rent faktisk ankom til Belgien er ikke klart. Kilde 1 omtaler en beretning fra en ældre legionær, hvoraf det fremgår, at man drog fra Folkstone den 2. august 1914, iført legionens uniform og medbringende egne heste.

I andre sammenhænge svarer denne ældre legionærs erindringer ikke ganske til virkeligheden, men det er gået over i legionens historie (Kilde 3), at man i kamp sammen med *3ème Régiment de Lanciers* fra 4. august 1914, altså før Det engelske Ekspeditionskorps ankom fra midten af august 1914.

Det belgiske lansenerregiments historie (Kilde 7) nævner dog 6. oktober 1914 som den sandsynlige tidligste dato for legionærenes ankomst til Ostende, og at de officielt blev en del af 3. Eskadron pr. 12. oktober 1914.

*Belgiske lansenerer, ca. 1914.
Fra et samtidigt belgisk postkort.*

I Belgien blev legionærene bevæbnet med belgiske Mauser karabiner. I tillæg til de medbragte uniformer blev soldaterne udstyret med et patronbælte med 5 patrontasker, som blev båret over brystet, samt belgiske heste..

Lansenererne er fra *1er Régiment de Lanciers* [5](#)), sammenlagt i 2003 med 3. lansenerregiment.

*Et medlem af
Legion of Frontiersmen.
Fra Great War Forum.*

Geværet her er af typen Lee-Enfield.

*Medlemmer af The Manchester Troop,
Legion of Frontiersmen,
Belgien, 1914.*

Fra Kilde 2.

Dette fotografi er et af de få,

der siges at vise delingen under indsatsen i Belgien.
Der er tale om et uddrag;
hele fotografiet er gengivet i Kilde 2.

På den del af fotografiet, som ikke er vist her, ses en legionær, iført hvad der mest af alt ligner en belgisk lanseners uniformsjakke, men alt tyder på, at legionærdelingen var iført deres egne uniformer.

Sammen med 3. Lansenerregiment deltog legionærerne i kamp ved bl.a. Saint Pierre Capelle [6](#) (ca. 15 km sydvest for Ostende) den 18. oktober 1914, hvorunder to legionærer blev såret.

I januar 1915 blev soldaterne hjemkaldt, måske i forbindelse med oprettelsen af en egentlig bataljon, med rod i legionen.

25th (Frontiersmen) Battalion, Royal Fusiliers

Pr. 12. februar 1915 oprettes 25th (Frontiersmen) (Service) Battalion, Royal Fusiliers, med henblik på tjeneste i Østafrika. Omkring en tredjedel af styrken var medlemmer af legionen.

Til disse hørte bl.a. tidligere fremmedlegionærer, cowboys fra Texas, amerikanske soldater, sælfangere fra Canada, medlemmer af det ridende canadiske politi, en lakaj fra Buckingham Palace, en tidligere general i den honduranske hær, samt storvildtjægere og veteraner fra Boerkrigen, herunder Frederick Courtney Selous.

Soldat fra 25th (Frontiersmen) Battalion, Royal Fusiliers.

Dette billede af en af de yngre årgange er fundet i Great War Forum.

Løjtnant Selous var en del ældre end gennemsnittet for løjtnanter, og med en alder på 64 år må nogen have lagt mere vægt på løjtnantens berømmelse end hans alder, da papirerne blev skrevet. Aldersgrænsen for indrullering i bataljonen var 25-45 år.

Huemærket er som Royal Fusiliers, med tilføjelsen af bataljonens nummer på selve granaten, samt et tredelt bånd, hvorpå der står *Royal - Frontiersmen - Fusiliers*.

Det fortælles også, at man blandt soldaterne kunne finde samtlige personer, der ville medvirke i en

mordsag, undtagen liget ... Richard Meinertzhagen [7](#)) deltog den 22. maj 1915 i en inspektion af bataljonen i Nairobi og skrev efterfølgende i sin dagbog:

"They are a rough but interesting lot and I doubt if such a motley collection of men has ever been bought together before into one unit. Most men have one or more war medals among which I noted the Matabele, Indian Frontier, Senegal, Tonkin, Madagascar and an Italian Order for work during the Syracuse earthquake."

Østafrika

Oberstløjtnant Daniel Patrick Driscoll, der under Boerkrigen havde været chef for Driscoll's Scouts, førte kommandoen over bataljonens 1.166 mand, af hvilke kun 60 var i live efter 19 måneders indsats i Østafrika.

Bataljonen fik tilnavnet *The Old and the Bold*, men den blev, måske mindre flatterende, også kaldt "The Boozaliers" for deres omgang med spiritus, hvor de tilsyneladende ikke stod tilbage for nogen. Dette viste sig bl.a. efter erobringen af Bukoba i juni 1915, hvor general Stewart gav tilladelse til plyndring af byen, på betingelse af "... at det ikke kom til vold eller drukkenskab."

Fra officiel side blev det siden benægtet, at denne tilladelse var givet, men det siges, at plyndring og voldtægt er grunden til, at Bukoba ikke blev givet som et officielt fanebånd. Dette er muligvis en af de mange skrøner, der knytter sig til legionen, men kan lige så vel skyldes, at operationen, der mest havde karakter af et kommandoraid, i sig selv ikke kvalificerede til et fanebånd.

Læs mere operationerne i Om kampene ved Bukoba i juni 1915.

Det siges også, at legionens spirituøse rygte er ganske urigtigt, idet oberstløjtnanten og flere andre officerer var afholdsmænd, og at man netop gjorde sig stor umage for at ødelægge de spiritusflasker, man fandt under ransningen ...

Fanebånd

Efter Bukoba deltog bataljonen, der sammen med 2nd Bn. Loyal North Lancashire Regiment [8](#)) var de eneste engelske infanteribataljoner i Østafrika, i en lang række træfninger frem til begyndelsen af 1917. Bataljonen, eller snarere resterne af den, vendte tilbage til England i slutningen af 1917 og blev i princippet opløst [9](#)).

Bataljonen blev tildelt fanebåndene Nyangao, Beho Beho, Kilimanjaro og East Africa 1915-17, og disse videreføres i dag blandt de mere end 80 fanebånd, som The Royal Fusiliers (City of London Regiment) blev tildelt for deltagelsen i Første Verdenskrig. En kort omtale af historien bag de enkelte fanebånd fra Østafrika findes i Kilde 3's afsnit Battle Honours of the 25th (Frontiersmen) Battalion, Royal Fusiliers 1914-18.

Et Victoriakors

Temporary-Lieutenant Wilbur Dartnell sacrifices his life in staying with his wounded men.

Planchen er tegnet af A. Pearse og er set til salg hos MILLPRINTS. Den stammer fra bogen *Deeds that Thrilled The Empire*.

Teksten til planchen lyder således:

"During a mounted Infantry engagement near Maktau in East Africa, on September 3rd, 1915, the enemy pressed forward to within a few yards of the British force, and it became impossible to get the more severely wounded men way. Temporary-Lieutenant Wilbur Dartnell, of the 25th (Service) Battalion (Frontiersmen), Royal Fusiliers (City of London Regiment), who was himself being carried away wounded in the leg, seeing what was happening and knowing that the enemy's black troops would murder the wounded, insisted on being left behind in hope of saving the lives of the other wounded men. His gallant attempt to save others, however, resulted in his losing his life. For the most conspicuous bravery a posthumous award of the V.C. was made."

I Kilde 9 redegør Kevin Patience for de nærmere omstændigheder bag Victoriakorset, ligesom bataljonens historie frem til 25. september 1915 gennemgås i hovedtræk.

Remontedepoter i England

Medlemmer af legionen indgik i 1914-15 i bemanningen af et antal remontedepoter i England, bl.a. Swaythling Remount Depot ved Southampton.

Dette depot og andre blev drevet af civile firmaer frem til februar 1915, og et antal medlemmer af gjorde tjeneste her, iført legionens uniform.

Kilde 2's artikel *Frontiersmen Remount Depots 1914-15* redegør nærmere for baggrunden.

210th (Frontiersmen) Battalion, Canadian Expeditionary Force

210th (Frontiersmen) Battalion,
Canadian Expeditionary Force.
Fra Kilde 2.

I 1916 oprettes 210th (Frontiersmen) Battalion, Canadian Expeditionary Force i Moose Jaw. Enheden fik ikke nogen lang levetid som selvstændig enhed, og blev opløst i april 1917. Personellet blev fordelt til en række forskellige canadiske enheder, bl.a. remontedepoter, jernbaneenheder, forstenheder og flyvertropperne.

180 mand blev overført til 46th Canadian Infantry Battalion (South Saskatchewan), der også stammede fra Moose Jaw. Læs mere på [The Saskatchewan Dragoons'](#) hjemmeside

Legionen havde fra 1911 også en afdeling på Newfoundland, og op til 150 medlemmer herfra var blandt de første, der meldte sig til Newfoundland Regiment [10](#)) i august 1914. Også et antal - i størrelsesordenen 90 - af soldaterne i Princess Patricia's Canadian Light Infantry [11](#)) var medlemmer af legionen.

Afslutning

Legionen anfører selv, at den i 1906 uofficielt blev knyttet til den engelske militære efterretningstjeneste, og forud for Første Verdenskrig udførte medlemmer af legionen forskellige, måske selvbestaltede, efterretningsopgaver i Tyskland, ligesom det engelske Udenrigsministerium og Krigsministerium modtog meldinger om dette og hint fra alle dele af verden, hvor medlemmer af legionen befandt sig.

Det engelske krigsministerium havde i sine forordninger (King's Regulations) udtrykkeligt forbudt enhver form for samarbejde mellem hæren og legionen, som blev betragtet som en ... *harmful and essentially unmilitary organisation*. Bestemmelsen blev indført pr. juni 1910 og fornyet i 1926.

Når man læser om legionens historie er netop spørgsmålet om officiel anerkendelse meget vigtigt. På den ene side ønskede legionen selv at så frit og havde ikke meget til overs for autoriteter, men på den anden side higede man efter en eller anden form for officiel anerkendelse. Kilden, som man tilskriver den uofficielle anerkendelse, er et brev fra 15. februar 1906, og "anerkendelsen" beror måske snarere på en

upræcis formulering end et egentligt officielt ønske ...

I dag er Legion of Frontiersmen en officielt registreret velgørende organisation, der har karakter af blanding mellem en soldaterforening og en hjælpeorganisation. I 2002 kunne organisationen føje *Countess Mountbatten's Own* til sit navn, da grevinde Patricia Edwina Victoria Knatchbull Mountbatten [12](#)), datter af den i 1979 myrdede Lord Mounbatten, blev protektor.

Kilder

1. *The Legion of Frontiersmen* af Geoffrey A. Pocock [13](#)), Phillimore & Co., Chichester 2004, ISBN 1-86077-282-X.
2. Legion of Frontiersmen of the Commonwealth (Geoffrey A. Pocock). Illustrationer med henvisning til denne kilde er gengivet med tilladelse fra Geoffrey A. Pocock.
3. Legion of Frontiersmen, Australian Division (officiel hjemmeside), bl.a. The Uniform, The Legion Badge samt Battle Honours of the 25th (Frontiersmen) Battalion, Royal Fusiliers 1914-18.
4. Legion of Frontiersmen (Land Forces of Britain, the Empire and Commonwealth).
5. Legion of Frontiersmen (Wikipedia).
6. 25th Battalion, Royal Fusiliers (Wikipedia).
7. 3ème Régiment de Lanciers 1830-1992.
8. The Origins of the Kenya Regiment af Len Weaver, fra Kenya Regiment (Bruce Rookan-Smith).
9. An East African Victoria Cross af Kevin Patience (Hellfire Corner).

Per Finsted

Noter:

- 1) Postkortet er fra samme serie som tidligere viste kort med motiver af Canadian Grenadier Guards og Lord Strathcona's Horse. Serien omfatter også Royal Canadian Artillery, Canadian Infantry og Princess Patricia's Canadian Light Infantry.
- 2) Nogle af legionens medlemmer herfra indgik bl.a. i East African Mounted Rifles, se Kilde 3 og 8.
- 3) Roger Pocock (1865-1941) (Kilde 2) var eventyrer og forfatter, med erfaringer fra bl.a. det canadiske ridende politi og tjeneste i Sydafrika under Boerkrigen. Han kunne få meget ud af lidt, og satte ikke sit lys under en skæppe, når han berettede om egne bedrifter. Tjenesten i The North-West Mounted Police, bl.a. under The North-West Rebellion (Wikipedia), blev kortvarig, da Pocock fik forfrysninger i fødderne, hvad der senere kostede ham såvel tær som job.
- 4) Daniel Patrick Driscoll (1862-1934) (Nigel O'Neil Driscoll) var veteran fra Boerkrigen, hvor han oprettede Driscoll's Scouts, en enhed på knap 500 mand, af hovedsagelig irsk afstamning. Se *The South African Irish Regiment: An Exemplar of the Military Traditions of the Irish in South Africa* af O.E.F.Baker (The South African Military History Society)
- 5) Se Uniformsplancher - Moritz Ruhl - Die Belgische Armee - ca. 1900 (Chakoten).
- 6) Se *La course à la mer - La Bataille des Flandres (18 octobre - fin 1914)* (Historique de Régiments).
- 7) Kaptajn Richard Meinertzhagen var oprindeligt næstkommanderende i efterretningssektionen i Det indiske Ekspeditionskorps B, og blev senere leder af det samlede efterretningsarbejde i Østafrika.
- 8) Se Om nogle af de indiske enheder, der deltog i Slaget ved Tanga, november 1914, Del 3.
- 9) Formelt skete dette pr. 29. juni 1918 i Putney (London). Kilde: Indlæg i Great War Forum, 26. februar 2006

10) Se Om The Newfoundland Regiment under Første Verdenskrig, Del 1.

11) Se Uniformsplanche - Det canadiske Ekspeditionskorps, 1914.

12) Se Patricia Knatchbull, 2nd Countess Mountbatten of Burma (Wikipedia). Lady Mountbatten er også æresoberst i Princess Patricia's Canadian Light Infantry (fra 15. juni 1974).

13) På bogens omslag nævnes det, at navnesammenfaldet med grundlæggeren af legionen er tilfældigt. Bogen kan købes gennem <http://www.phillimore.co.uk>.